

REVISTA ORĂŞTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

Oprite — toate!

— 3/15 Maiu —

Pentru ca sărbarea de 3/15 Maiu să nu reușască așa frumos precum se nădejduia și precum se pregătise, guvernul unguresc a pus în mișcare întreagă mașinărie de stat ce îi stă la îndemână.

Poruncile dela guvern.

Tiranul terii, batjocorit și baronul Bánffy, a dat, prin ministerul de interne, curată năvală asupra ținuturilor locuite de Români, cu porunci cari de cari mai nerușinante, mai nevrednice de acest veac al luminilor și încă de anul în care și ei, Ungurii, sérbează iubileul luptei mari pentru libertate și neafirmare.

A trimis fișanilor porunci și îndrumări, cum să opreasca ori-ce mișcare a poporului român, ori-ce manifestare ori sărbare a lui în această zi de mărăție aduceri aminte trezitoare.

Solgăbirale la raport.

Fișanii și-au adunat numai decât pe fisolgăbirale lor și le-au dat îndrumări »secrete«, ce pași să iee și ce instrucții să dea la rîndul lor notarilor, notarii primarilor, etc. ca să se treacă în pace și peste »primejdia« ce amenință statul național maghiar (ce nu există) în această zi!

Notarii la haptac.

Solgăbirale și-au chemat, în ajunul zilei cu »primejdia« pe notarii satelor (la Orăştie au fost Sâmbătă în 14 Maiu) și le-au dat, tot »secret«, instrucții ce au de făcut, doar nu se cufundă pămîntul în ziua mult temută.

Circularele archiereilor.

Știind însă guvernul că cu fișanii, cu fisolgăbirale sale și cu notarii, multe poate face, dar aceea că pe preoți să-i opreasca dela rugăciuni, dela eventuale parastase ridicate în biserici pentru sufletele răposaților

FOITA „REVISTEI ORĂŞTIEI“

Amintiri.

Stau tolănit, țigarea-mi arde,
Și de inelele de fum,
S'acață gânduri ostenite
Ca de tovarăși blâzni de drum.
Ca 'n toamnă fire arginție
Ce 'n lungul căilor se tore,
Bat amintiri prin ani potece,
Se perd... revin... și ear' se 'ntorc,

Dintr'un adânc intins de vremuri
Răsare-un glas de-amurg uitat,
Ce duce-a sufletului aripi
Spre-apus, pe-un mal îndepărtat.
E ca un sunet slab de codri
Desprins din zori de primăveri,
Trecând pe punți tremurătoare
A văilor adânci tăceri.

eroi români dela 1848, asta nu o poate, ear' fără de asta toate celelalte opreliști sunt lucru foarte puțin, căci poporul oprit a se întunțu altunde, își va arăta evlavia sa față de umbrele acelor eroi, în biserică: a dat o păgână și miserabilă năvală, asupra arhie-reilor români! Le-a trimis un circular făcut gata pe care toți numai să-l traducă și să mai schimbe îci-colea căte ceva și să-l trimită tuturor preoților, cu poruncă aspră, că nu le e iertat să facă nici un fel de slujbe în 3/15 Maiu pentru 1848, spre a nu provoca furia statului!

Archierei români, toți dependenti mai mult ori mai puțin de stat, ca să încungiure alte urmări și mai rele, și mai neplăcute, au dat toți circularele cerute lor de forța statului, cătră preoțime, făcând fiecare în al seu schimbări ori stilisări mai mult ori mai puțin diplomatice, ear' alii traducându-l aproape simplu, ba unii foarte prost românește.

Aceasta a fost lovitura cea mai grea ce ni-să dat de 3/15 Maiu. Preoții au fost puși în față unei opreliști chiar bisericesti, pe care neluându-o în samă, să poată fi trași la răspundere cu apărante de legitimitate.

Ziarele române și-au și arătat, cele mai de frunte, părerea de rău, că archierei nostri au dat ascultare cererii nelegiuite a guvernului, ca Ei, cu autoritatea Lor să-i vină într'ajutor a opri o sărbare tuturor Românilor prețioasă!

Opreliștea la Blaj!

De-odată cucircularele da oprire, în 12 Maiu st. n. (31 Aprilie v.) să a dat și porunca de opreliște a Adunării conchamate la Blaj pe 3/15. Solgăbirenl Blajului a răspuns celor ce au întărit adunarea, că nu o îngăduie, ear' de vor aduna totuși popor pe atunci la Blaj, il risipeste cu puterea armată și il oprește de-a intra în oraș ori a se apropia de Câmpul-Libertății, făcând pentru urmări răspunzători pe cei ce au întărit adunarea!

In urma acestei amenințări rabiate, »Tríbuna« din Sibiu a și dat oamenilor sfârșit să rămână dar' acasă, făcând fiecare ce poate la sine acasă.

La iazul strîmt stă o cășcioară
Doi fagi în străje lângă ea,
Și frunza lor șoptește basme
In vîntul serii din vâlcea,
Era un colț de raiu pe lume,
Uitat de oameni pe pămînt,
Unde iubirea și viața
Au strîns odată legăment.

Prin geamul mic privesc în casă,
Pe vatră se mai vede foc
Ce pălpăe clipind prin umbre
Ca stîngerea unui noroc.
De-o parte stă un chip de ânger,
Și fusă 'n mână-i să oprit,
În amintiri tăcute 'ncepe
Un cânt de sară aiurit.

Cântarea sună turburată,
Ca 'n seri de toamnă-un freamăt vag,
Ascult... tresar... mă 'nfiorăză...
Și totuși glasul ei mi-i drag;
Duios se perde 'n ceață noptii
Intr'un șoptit intunecat,
Ca un suspin de rîndunele
La un plecat întărziat.

REVISTA ORĂŞTIEI

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sănt a se trimite la adresa: „Minerva“ institut tipografic în Orăştie (Szászváros).

Petrecerile oprite.

Intre instrucțiile venite dela guvernul pă-gân din Ungaria, era și aceea, ca toate petrecerile arangiate de Români pe ziua de 3/15 Maiu, să fie operte!

Așa să a și întemplat:

In Blaj se arangisese concert și petrecere cu joc, în Zlatna teatru și petrecere cu joc, în Orăştie teatru și petrecere cu joc, pe aiurea aşisderei. Si toate aceste petreceri au fost în ajunul zilei festive, operte de cătră poliție de a se ține.

La Orăştie îndeosebi căpitanul de poliție Michel Bela, care și-a „nobilitat“ numele și chiar pe 3/15 Maiu 'i-a venit slobozenia de-a se numi Mihályi, a fost volnic vrednic de cel mai profund dispreț! Instrucțiile lor sunau să opreasca petrecerile pe 3/15 Maiu. Noi arangisem teatru în presara zilei, în 2/14, și totuși ni-l-a opit, zicând în chip copilăresc că doar el — »nu-și poate risca slujba« de căpitan de panduri, și de teamă ca să nu îse întempe ceva, mai bine oprește și nainte de terminul dat de hahonii mai mari!

La Balomir, unde se făcuseră atât de trumoase pregătiri de bunii Români, încă a fost totul opit, precum ne scrie vrednicul preot N. Suciu de-acolo. Ear' fiindcă se sunise că frații nostri din Balomir vor să adune acolo »patru sate« să tragă un ospăt românesc numai ca 'cela, aci s'a și trimis nu un gendarm ori doi, ci trei patrule de gendarmi, cari toată ziua, ba și noaptea, colindau pe străde, trăgând cu urechia la dreapta și la stânga doar' dău de ceva vînat.. Ba pe dl invățător Balomir l'au »citat« și la ei cernedui deslușiri și amănunte despre petrecerea pregătită, și o »invitare« și »programa« și mai știu eu cel Poporul neștiitor s'a spărat de această năvală de gendarmi și curată »stare de asediu«, dar' înțelegând de ce e vorba, a ris de atâtă prostie patriotică ungurească.

Baionetele și săbiile!

Blajul nu e garnisoană militară. De teamă însă, ca să nu facă Români demonstrații naționale acolo, pe 3/15 Maiu au adus acolo 2 companii de infanterie și 1 escadron de

Pe față albă, zimbitoare
Zac urme palide de plâns,
Și 'n ochi văpăile apuse
Spun de-o viață ce s'a stîns.
Un slab clipit mai rătăcește
Pe buze ca un vis usor,
Ce face-un scurt popas de clipe
In drumul lui înșelător.

Din zarea lunei ce răsare,
Schîntei prin ramuri se descind,
Și stropi strălucitorii de rouă
Ca lacrime de geam se prind.
Inces cuprind fereastră 'ngustă,
Cun vîl de abur somnoroas,
Și 'n cadrul umbrelor se perde
Din ochi-mi chipul ei frumos.

Strîn stau înaintea casei,
Ca 'n basm luntrașul abătut...
Aici pridvorul spre grădină,
Și totuși nu e ca 'n trecut, —
Imi par pe insula perduță
Pe care nimfa-a adormit,
Ce 'n drumul dorurilor calde,
Pe valuri negre-a rătăcit.

husari și vr'o compagnie (60) de gendarmi, cu cari au închis toate intrările în oraș, și numai oameni singuratici, unul căte unul, au lăsat să intre, ear' cete mai măricele deloc!

Motii la Blaj.

N'a prea avut însă ce lucra milizia, căci afară de o ceată de vre-o 50 de Motii viteji din Alba, țara lui Horia și Iancu, alii n'au venit la Blaj, știindu-l cu brâu de suliți în jurul seu în acea zi. Motii totuși au venit. Plecaseră pe jos și pe căi lăturalnice, prin sate, să nu fie bătători la ochi. La calea jumătate au auzit că e opit totul, dar' nu s'au mai întors. Au fost primiți cu drag de inteligență ce venise totuși din unele părți la Blaj, și care 'i-a mangăiat și încuragiat pe bunii Români.

Politia în biserică!

Rușinea zilelor și a veacului nostru —

Având date poruncile de oprire peste tot, și oprelistile date tot de guvern prin rostul archiereilor, țapenii paznici ai »ideii« au dat năvală de spioni prin sate, ca să vadă că ținu-se de fapt acele opreliști ori nu se țin? Si aci au ajuns să sevîrască cea mai rușinoasă faptă ce se poate închipui pentru veacul nostru: să pună pasă de gendarmi și poliție asupra rugăciunilor preoților în biserici! In toate bisericile românești din patrie, a fost în 3/15 Maiu cel puțin un spion al poliției, în cele mai multe locuri și gendarmi!

In Orăştie la gr.or. a fost căpitanul de poliție Michel Bela, sau după-ce 'i-a lăpădat numele părinților și moșilor sei, »Mihályi« Béla, care s'a pus, nepoftit, într'un scaun aproape de altar, deși acel scaun e al unui parochian care plătește pentru el bisericii, și nimeni n'are drept să se așeze în el, nepoftit. Aci sta încruntat și urmăria cu ochii pe parochul și-i asculta cuvintele, ca și cum el ar pricepe ce e iertat ori ce e »antimaghiar« în acel serviciu divin și ca și cum așa nu s'ar fi făcut rugăciuni și pentru sufletele prigonite de păgânii și vameșii lumii noastre! La umblarea cu tasul, țapăna proptă a »ideii« a întrebat pe vecinii sei, că cu al doilea tas pentru cine se adună bani? Nu cumva se

O tremurare blândă 'ncepe,

In fagii ce spre geam se plec,
Și timpuri vechi ca cînturi tainici,
Sunând pe la ureche-mi trec.
Dar' nii sunt șoaptele de-odată
Ce-adânc în suflet s'au înscris,
Numai ecouri depărtate
Din fundul larg unui abis.

E mult de-atunci... abia-mi mai află
Spre casă gândurile mers,
Si-aducerile-aminte clare,
In lupta anilor s'a sters.
Tăcut mă perd spre-acele locuri,
Ca spre o patră din exil.
Din depărtările de drumuri
In lumea vîrstei de copil.

Si 'n pacea orelor de sară,
Aud ca 'n aiurări un cânt,
Ca din departe o poveste,
Ca 'n codrii-a primăverii vînt.
Si-un dor duios mă copleșește
La glasul lui tângitor,
Căci vremea 'n care-'ni duce gândul,
Ingropă 'ntâiul meu amor.

Traian Mihailu.

face colectă ca să i-se trimită lui Iancu ori Bărnuțiu în raiu? În bis. gr.-cat. a fost al doilea razim de stat la noi, vicenotarul Rideli.

In Deva au fost 3 propte de putregaiu în biserică română: pandurul de oraș P. Grúnn, notarul Rignat Bela și încă unul dela comitat, celebritate de nici nu-l știe corespondentul cum îl chiamă.

In Hărdu a fost în biserică notarul Bugyul proptit pe un gendarm.

In Vârmaga evreul adjunct de notar Steiner.

In Banpotoc primarul Székely F. din Chișmida cu un jurat Bakó!

Si aşa mai departe: notari, adjuncți, flen-dure de bira și jurați unguri, apoi gendarmi și panduri, toți au fost în această zi în slujbă și împrăștiați prin satele românești să iee parte la serviciul divin în onoarea lui 3/15 Maiu. Are drept „Gazeta“ din Brașov care zice, că doar' mai vîrtoș decât Români însăși, cărora li-s'a oprit, au sărbătorește și înșiși veninoșii ei dușmani, părăsind ori-ce alte trebură și mergând la biserică la Români!.

Un corespondent al nostru, scriind ce „paznici“ au fost în biserică lor zice:

„Poporul de nu avea vizita aceasta neobișnuită, poate cea mai mare parte nici nu știa, ori chiar spunându-i-să, iute uita însemnatatea acestei zile, așa însă o știu cu toții și o țin minte în veci ca lucru mare!“

Si are drept!

Un gând frumos“.

Noi prin „Revistă“ prevăzînd că multe alte, ba chiar *toate* celelalte ne vor fi opriți, am stărtuit asupra gândului frumos ce nă-venit dela foarte buni Români, că să ne punem în serviciul unei idei despre care să fim siguri că o putem îndeplini, legând amintirea zilei de un fapt de binefacere, de o jertfă pentru un așezămînt cultural național al nostru.

După-ce ne-au opriți teatru și petreceri și tot, cu atât mai vîrtoș ni-am zis: sumuleile ce le dădeam ca prejuri de intrare la teatru, le trimitem la institutul pentru care era și așa menit profitul curat și prin asta tot am adus un frumos tribut de pietate pentru mă-reata zi.

Si ne pare bine că frumosul gând a fost în multe părți primit și urmat cu drag.

Pe cât ne-a fost nouă împărtășit pe cale privată, eată cari dintre cetitorii noastre au grăbit a trimite sumulele pentru scopul propus:

Din Orăștie au trimis: dl Ioan Mihaiu 5 fl., Ioan Vulcu 2 fl., Dr. S. Moldovan 1 fl., Ioan Moța 1 fl., Laurian Bercian 1 fl., Petru Belei 1 fl., Ion Lăzăroiu, comerciant, 1 fl., Vas. N. Bidu, 1 fl., Dumitru Mosora 1 fl., George Balosu 1 fl., Sim. Corvin și Fiu 1 fl., George Baciu 75 cr., Simion Vlad 50 cr., Ioan Branga 50 cr., Petru Bărățiu 50 cr., George Cusuța 50 cr.

Din Campani dl Dr. Zosim Chirtop, ad-vocat, 10 fl.

Din Băiță, d-na Valeria Moldovan 2 fl.

Din Hunedoara, dl George Oprea 1 fl.

Din Dobra, dl Avram S. Păcurariu, adm. prot. 3 fl., d-na Văd. Maria Cig. n. Bele, 3 fl. și dl Toma Neamț 1 fl.

Din Brad, dl Dr. P. Oprîșa 1 fl., dl Dr. I. Radu 1 fl.

Din Băiță, dl Sam. Popovici 50 cr.

Din Șibiel, dl Victor Otoiu 1 fl.

Din Căstău, dl George Daniil 1 fl.

Din Romosel, dl Avr. Dubles 1 fl.

Din Ilomorod, dl preot Ioan Găzdău 1 fl.

Si, suntem siguri, au mai trimis și alții, despre a căror săptă bună Direcțunea gim-nasială va da la timp samă publică, și va fi foarte onorator pentru cei-ce vor fi însirați ca dăruitori.

Serbarea ziarelor.

Ziarele noastre românești și-au arătat frumos evlavie față de 3/15 Maiu. Numerii lor esiju pentru acea zi, au fost festivi:

„Gazeta Transilvaniei“ a apărut cu față în-tie încadrată frumos și cu un foarte cald articlu, scris mare la mijloc, cu fotografiile lui Iancu și Bărnuțiu și cu „Deșteaptă-te Ro-mâne“ cules cu litere cirile bătrânești, întoc-mai cum s'a tipărit el în „Foaia pentru minte“ la 1848, când a apărut întâia-să-dată!

„Tribuna“ din Sibiu a esit cu jumătatea feței prime în colori naționale frumos aran-giate și foarte plăcute tuturor ochilor româ-nești, apoi cu bogat cuprins iubilar.

„Unirea“ din Blaj, ca și „Gazeta“ cu pagina primă încadrată și cu un frumos articlu lat pe pagina întreagă cu litere alese.

„Tribuna Poporului“ dela Arad a avut în 2 numeri după olaltă, articli calzi în frunte, despre 1848. În numărul duplu pentru popor, apărut în ajun, avea un articlu scris de dl Rusu Sirianu, în al doilea, cel din 3/15 Maiu un articlu prea frumos scris de Maria Bainescu.

„Câmpul Libertății“ să chiamă un ziar festiv apărut în București, de 6 pagini mari, admirabil întocmit, în frunte cu un articlu scris de M. Vlădescu, prof. universitar și președinte al „Ligei“, cu articlu de V. A. Urechiă etc, apoi cu fotografiile lui Iancu, Șaguna, Bărițiu, Șulciu, Bărnuțiu, Murășan, Balint, Balcescu, Moldovan, Axente, Cipariu, Papiu Ilarian, Pumnul și Treboniu Laurian! Splendid.

Toate foarte vrednice să le aiă fiecare Român, ca suvenire de 3/15 Maiu 1898.

Demonstrații.

Cu toate opreleștile ne mai pomenit de aspre, Români au sărbătoriște marea zi, în foarte multe părți, prin întruniri sociale ce n'au putut fi opriți nici de poliția turcească dela noi. Foile ungurești spun chiar ele că la Brașov, la Oradea-mare, la Sibiuu, Alba-Iulia, Beiuș, Hășeg, și pe aiurea României au aflat totuși chip de-a sărba memoria zilei, și a nu o lăsa să treacă ca ori-ce zi de rînd. Ba ele spun că în multe din aceste locuri au fost chiar aspre demonstrații contra Ungurilor.

In România.

Aci apoi a fost strălucit de tot! Deși a fost zi ploioasă, în București a fost o demonstrație măreță: mii de cetățeni, domni și doamne, au parcurs, în mărăț convou, cu steaguri și musica militară, strădele, tînendu-se în mai multe locuri vorbiri îmărtătoare. După aceea conferință despre chestia națională, vorbind oratori străluciți, etc.

Asemenea și în cele mai multe orașe ale României.

Astfel a trecut ziua de 3/15 Maiu 1898, când toți Români ne pusesem în gând să săbăm în chip că să poate mai îmărtători împlinirea a o jumătate de veac dela 3/15 Maiu 1848, cea dintâi și mai mare manifestare națională a poporului român ardelean trezit la viață liberă, scuturând lanțurile iobăgiei!

Rusaliile la Hășeg.

„Societatea pentru crearea unui fond de Teatru național-român“ își va ține

Adunarea sa generală

din ștan în orașul Hășeg în zilele de Dumineca și Luni în 24 Maiu (5 Iunie) și 25 Maiu (6 Iunie) a. c. cu următoarea programă:

I. Ziua primă, în 5 Iunie n., Dumineca

1. Președintele va deschide adunarea generală la 10 ore a. m.

2. Se aleg 2 notari pentru ședințele adunării.

3. Secretarul va ceta reportul comitetului societății asupra lucrării sale dela adunarea generală din urmă.

4. Se alege o comisiune de 5 membri pentru propuneri și reportul comitetului se predă acestei comisiuni spre examinare.

5. Cassarul societății va ceta reportul despre starea cassei cu sporul dela ultima adunare încoaci și peste tot despre averea societății.

6. Se va alege o comisiune de 5 membri pentru examinarea raportului cassarului.

7. Se va alege o comisiune de 5 membri, cari în înțelesul §. 4 din statutele societății vor căștiga membri fundatori, ordinari și ajutători pentru societate.

8. Se vor ceta discursuri corăspunzătoare scopului societății sau de altă materie literară, ce sunt a se insinua președintelui înainte de adunare.

9. Președintele închide adunarea.

II. Ziua a doua, 6 Iunie n., Luni.

1. Președintele deschide ședința și protocolul ședinței precedente se va ceta și autentică.

2. Raportul comisiunii pentru căștigarea membrilor noi.

3. Raportul comisiunii asupra socotelilor cassarului.

4. Raportul comisiunii asupra raportului comitetului societății și insinuarea propunerilor în interesul fondului.

5. Se va decide locul și ziua adunării generale pentru anul 1899.

6. Abzicerea comitetului și alegerea nou-ului comitet pentru alt period de trei ani.

7. Se va alege o comisiune de 3 mem-bri pentru autenticarea protocolului din ședința II.

8. Președintele va închide adunarea.

Invităm la această adunare generală a societății pentru crearea unui fond de teatru național-român, pe toți membrii fundatori, ordinari și ajutători ai acestei societăți, precum și pe toți binevoitorii ei și sprinținitorii culturii românești.

Din ședința comitetului ținută în Brașov la 14/26 Aprilie 1898.

Iosif Vulcan,

președinte.

Vasile Goldiș,

secretar.

A V I S

pentru d-nii ce doresc a lua parte la adunare!

In vederea adunării generale a „Socie-tății pentru crearea unui fond de teatru ro-mân“ în zilele de Rusalii la Hășeg, cetățenii acestui opid s'au constituit în secțiuni de primire și arangiare a adunării și a festivităților împreunate cu ea, ca să poată face tuturor oaspeților plăcute momentele petrecute aici.

Pentru primirea și închirierea în ordine, sunt avisati toți onorabili domni din giur sau deținători, cari voesc a lua parte la această sărbătoare, să se insinue la subscrîsul până în 1 Iunie n. a. c. spre a se putea lua dispoziție necesare pentru închirierea lor.

Hășeg, la 4/16 Maiu 1898.

Nicolae Sânsian,

președinte.

Liga maghiară

sau

alergare după potcoave de cai morți.

Ungurii, afară de Kulturegyletul din Cluj și alte multe reunii de maghiarisare, care de care mai zeloasă, mai aprigă intră și într-o susflete printre nemaghiari, au în Pesta o Ligă maghiară mai înaltă ca toate, în fruntea căreia s'au pus însuși capul Universității din Pesta, rectorul Herczeg. Acest rector, în loc să-și vadă de treburile dela Universitate, unde ar avea de lucru destul, a căpătat în timp din urmă o măncărime de limbă politică și a început să luă la discuții politice mai cu studenți și nemaghiari, mai prin foi, cu naționalitățile, încercând să arăta mai iște, mai „ocoș“ dar' mai ales mai săret ca toată lumea!

După-ce prin acele scrise și discutate și-a imbrăcat o piele de miel, a luat-o la vîndră prin țară, în acea piele, făcând în numele Ligei lor ungurești, apel cătră nemurile nemaghiare să se apropie de el, că cu el o s'o scoată la mult bine, fiind el omul „păcii“ și al bunei înțelegeri.

In locul prim și-a pus ochii pe Români din comitatul nostru, al Hunedoarei. Si-a luat lângă sine cățiva tovarăși din Pesta, între cari și un „Român“ cu numele Vasu, un tinér ce umblă sărac la scoala, a trecut cum a trecut prin gimnasiul unguresc din Sibiuu, unde deja figura ca spion și denunțant al colegilor și studenților români, apoi neavând prindere a mai invăța, să dat pe partea satanei, numai să capete ceva os de ros. (Spre această cădere nenorocită de „Iudă“ își impinge mulți părini români pe fiil lor, dacă îi pornește la școli „marie“ să-și facă „domni“ și n'au cu ce îi sprință ori nu îngrijează de creșterea lor de ajuns!) Si-a mai luat rectorul și cățiva jidănași-gazetari, cari să umple foile cu știri despre grozava „treabă mare“ pe care o face rectorul pe unde umblă. Jidănași și-au și făcut slujba cu credință, au trimis căte au visat ei despre isprava dar' mai ales despre „primirea“ ce s'a făcut apostolului ce venea cu „cultura maghiară“. Ați văzut ce scriau despre Hălmagiu, că le-a ieșit în școală și iarbă de Români în cale, când colo nici naiba nu le avea grija. Tot așa au scris despre Baia-de-Criș și Brad, că și aci le-a ieșit în cale lume și țară! Când colo, iată ce se scrie din partea unui bun și harnic Român ce a văzut cu ochii „primirea“.

Liga maghiară în Zarand.

Zarand, Maiu 1898.

Dle Redactor,

Zi „mare“ a avut Zarandul istoric, ziua de 8 Maiu n. c. Insuși magnificul rector, Mihail Herczeg ca president al „Ligei naționale din patrie“ („Országos nemzeti szövetség“) cu cățiva membrii din Pesta și Arad (cu total vre-o 20) au venit să căștige aceste românești ținuturi pentru „egységes nemzeti társadalom“, (pe românește maghiarism), cum se exprimau anunțurile lor.

Pe la 12 ore în acea zi au sosit în Baia-de-Criș, unde s'au constituit în despărțemēnt și au dat „banchet“, dar' fără ca să iee parte Români independenti, afară de slujbașii, ca medicul cercual Dr. R. și preitorul N. C. și căteva biraie, cari de frică ca de voie bună s'au dus și ei, deși slabă măngăiere a fost pentru „înalții oaspeți“ să vadă numai pe acești Români, cari au slujbe, și ca atari s'au dus cu trupul, deși, poate, nu și cu sufletul, între ei.

Ear' la 5 ore d. a. au sosit în Brad.

Intru întimpinarea lor au mers numai si numai Unguri!

In Baia

călcăele pentru încercări de-a «cucerii» Ardealul! Așa a venit numai o parte a comitetului Ligei maghiare, însoțită de gazetari din Pesta și Arad.

„Bud. Hirl. și-a avut trimis omul seu special pentru Sebeș, să-i scrie ce-a văzut și ce-au isprăvit cu Liga maghiară aci. Și gazetarul ungur și-a făcut datoria scriind ziarului ce l-a trimis, adevărul pe căt a putut.

Sub titlul: „Serbătoarea ungurinei din Sebeș!” spune anume că au fost de toți la adunare ca la 150 de însi. Grozav! Dar dacă însuși gazetarul maghiar care totuși s'a silit să înfrumusețeze lucrul pentru publicul maghiar, spune 150, noi fără nici o teamă că gresim, putem sterge cifra 1 din numărul acesta și apoi putem crede că au fost vre-o — 50!

Dar' eată din cuvînt în cuvînt, câteva părți din raportul lui Bud. Hirl.

„„Prințul cei de față (la adunare) la toată întîmplarea cea mai interesantă persoană a fost Otto Conrad, primarul, („cea mai interesantă”, adică celealte persoane toate, Unguri și unguroaice, foarte puțin interesante). Red.)

„La început primarul acesta a răspuns invitației cu o scrisoare, în care zice, că nevoind să cadă în neplăcerea fraților săi, nu poate să fie la adunare! Și numai mai târziu, să vede că l-a rugarea fizicianului, să înduplecă de-a venit totuși. L'au pus (de bucurie că-l văd) deloc lângă masa președintelui!

„Incolore din cei 5000 (cinci mii) de Români și 2000 de Sași ai orașului, nu s'a aflat un singur om, care cel puțin din curiositate să se fi rătăcit la adunare!

„Românii nu au luat parte fiindcă li-au oprit sărbarea lor de 3/15 Maiu, ear' Sașii din urmă cea veche contra maghiarime!

„E un popor acesta de care nu te poți apropiia, și care peste tot nu vine în nici o atingere cu ungurimea Sebeșului!”

Ear' mai jos, același reporter spune:

„„După amiaz pe la jumătate la 6, ospătarul a venit (în sala unde să fie „banchetul plouătorilor „apostoli“) și a provocat societatea să se risipească, să-i golească sala!

„Reuniunea săsască de cântări dela Sibiu vine să dea concert, îmi trebuie sala! — a zis crășmarul.

„Societatea (maghiară) s'a risipit deși mulți au isbucnit (arpadinește) contra Sașilor, cari au arangat sărbarea lor (aducându-și cântăreți dela Sibiu) numai că să strice pe cea a Ungurilor!.. Sașii îndată au demonstrat cu aceea, că au făcut să se iee jos de pe hotel steagurile ungurești, și au umplut sala de stegulele roșii-albastre, colorile săsești. La sase ciasuri deja Sașii au umplut sala, ștergând ori-ce urmă și a „frumoasei“ (ba chiar amărtelei) sărbări maghiare!“

Așa să tângue din cuvînt în cuvînt corespondentul maghiar a lui Bud. Hirlap de cele-ce a văzut și pătit la Sebeș, între afu-rișii de Valahi și Sași.

Noi nu putem decât lăuda din toată inima purtarea atât a Românilor cât și a Sașilor, arătându-o, cu pe primarul Sebeșului, drept model de purtare pentru toți Români acolo unde acești îngâmfați beți de sovinism și de venin, să obrâznicesc cum au făcut'o și pe aici.

ȘTIRI POLITICE

Regele Carol la Petersburg.

Regele Carol al României va întreprinde călătoria Sa la Petersburg pe la sfîrșitul lunii Iunie, și va fi însoțit de ministrul-president D. Sturdza și de o mare suitură militară.

Ajun de alt răsboiu?

Ministrul englez pentru colonii, Chamberlain, a rostit în 14 Maiu în Birmingham un discurs, în care a spus că situația în afară este foarte îngrijitoare și întunecată. Mai departe a declarat, că Anglia stă singură și este datorința ei a se alătura la frații americanii! Ori-ce răsboiu, a zis el, ar fi ieftin, dacă ar duce la alianța tuturor Anglo-Saxonilor. Chamberlain a spus că stările în China nu sunt multumitoare și că Rusia amenință interesele engleze acolo. De aci teama că lăsrurile pot duce la un uriaș răsboiu.

Discursul lui Chamberlain a făcut pretuindenea mare sensație și e viu tălmăcît în foii. Multe să întrebă, că oare nu se află Anglia în preajma unui răsboiu?

OGLINDA VIETII PUBLICE MAGHIARE.

„Vieata noastră publică (maghiară) e plină, în oficii, în comitate, în dietă, cu astfel de oameni (ca scăpatul Festetich, fostul ministru Festetich). Totuși acestia ajută și doar la săpă de lemn Ungaria... Bud. Hirl.“

Așa a declarat, mâchinit și abia nainte cu 2–3 săptămâni, Budapesta Hirlap, fruntașul între fruntașii presei maghiare, vorbind despre fostul ministru Festetich, cel atât de scăpat, cătă a ajuns să-i bată la doară avea toată!

Si într'adevăr, cine n'ar mai ști și el, din nemijlocita sa apropiere, pilde grozav de... interesante, despre stările slujbașilor publici, pe cari să razimă scumpul stat național maghiar, și ar urmări și numai cele-ce să dau prin foi din vieata acestor stâlpai ai ideii, încă trebuie să-i dea multă dreptate lui „B. H.“ în părere sa de mai sus! Noi am urmărit nu toate foile ungurești, ci singură pă este, și nu de îndelungată vreme, ci numai în zilele din urmă, de pe la 1 Maiu încoace, și iacă peste căte lucruri am dat, care pot fi cu drept socotite de o oglindă, deși necompletă, a duhului de care e străbătută vieata publică maghiară, în toate arătările ei.

Eată, de pildă, ce aflat, săpe pe spicuite, numai în Bud. Hirl. din luna aceasta:

In 1 Maiu a fost arestat un oficial pensionat al ministerului ung. de finanțe, care de ani de zile îngela vîstieria terii! Il chiamă Bozoky Károly, pensionat de abia o jumătate de an, aşadar chip și asemănare al oamenilor din timpul proaspăt, cari trăesc în strălucita capitală și reședință maghiară asezată prin cele cancelarie dela ministerii... Si eată ce-a făcut cinstițul slujbaș: când s'a desprăt de slujba sa, a luat la sine vre-o 20 de cărtice de acelea, cu care văduve pensionate își ridicau lună de lună pensiile lor. Văduvele pe numele cărora sunau cărticele, erau de mult moarte, și el de mulți ani de zile ridica pensiile lor, căci era omul chiar la cassa pensiilor și numai scria în cărticele și punea la socotă că atâtea și-atâtea văduve și-au luat pensiile de căte 50—80 fl. lunar. Lua el la lună ca la 2000 fl. așa. Numai de când s'a pensionat și el, a înșelat vîstieria terii cu peste 10.000 fl. Ear' îngela toria întreagă ce a făcut, până era încă și în slujbă, trece peste 30.000 fl. în cătiva ani. La 1 Maiu l'au prins, căci, nu ca până aci, a trimis 4 cărtice prin același om să scoată banii. Slujbașului dela cassă i-a bătut la ochi cum 4 văduve trimis deodată pe același om după bani. L'au întrebat cine l'a trimis. El a spus că Maria-Sa Bozoky!.. Si l'au prins. Acum e închis.

Bozoky Károly, zice Bud. H. și din familia de frunte maghiară din Székesfehérvár, om căsătorit, tată a mai mulți copii. Om de 55 de ani, el trăia pe „picior mare“ și tinea trăsură (lucru ce nu și poate îngădui fiecine la oraș). De când s'a retras în pensie își petreceea des, venind tot cam dimineața acasă. Patinile lui de-a cheltuit mult, l'au împins în fărădelegel!“

La 3 Maiu cetim în aceeași foie următoare:

In locul defrancantului dela postă, Herczog Miksa, au pus de curând pe oficialul Tóth Dezső, tinér absolut de drepturi (iură), și din familie domnească! Abia l'au pus însă și a și defraudat un los de 20 fl. pe care l'a zălogit undeva. L'au dovedit și au pornit cercetare contra lui.

Adeacă, mă rog, Herczog Miksa, slujbaș de postă, a fost închis pentru lacomia la bani incredința pazei sale. Au pus în locul lui pe un om absolut de iură, gata de advocacy, din familie de frunte ungurească, care doar o avea mai multă cinste ca înaintasul seu, dar' abia l'au pus: a și furat și el!

Cu vre-o zi mai târziu același ziar spune că notarul public din Kubach, în Ungaria, Baisy Bodog, a fost osândit la un an și jumătate temniță pentru mai multe defraudări de bani publici, esite acum la iveală!

La 7 Maiu, cetim în aceeași foie:

Un deosebit furtișag să intemplat azi la amiază la primăria cercului VII. (al capitalei-residențe - Budapesta). Cassarul a numerat 100 de hârtii de căte 100 fl. și legându-le laolaltă, le-a pus pe masă. Peste căteva minute a văzut că pachetul de bani — a perit! În zadar a căutat în toate părțile, nu i-a mai găsit!..

Asta chiar că e deosebit. Cine să fi fost în cancelaria aceea, afară de cassarul însuși, și de slujbașii apropiați, puși în fruntea cercului?

(Va urma! Va urma!..)

NOUTĂȚI

— Domnii abonați ai foii noastre să rugați a-și renova abonamentul pe treimea a doua a anului de față, care începe cu 1 Maiu v. — 31 August v.

Cei în restanță să binevoiască a ne trimite de grabă restanța pe treimea intâi și a prenăi pentru vîtor.

Răsunet din Germania, contra maghiarilor. In Lipsca s'a ținut de curând o adunare generală a tuturor librărilor și editorilor germani, în care aceștia au luat hotărire în contra numelor maghiarise ale comunelor din Ungaria. Adunarea a hotărît că librarii și editorii din întreaga Germania, în corespondență lor cu cei din Ungaria, au să se folosesc numai de numirea vechi germane ale orașelor și comunelor!

Eată cum își știu respecta limba lor, oameni pătrunși de adevărata mandrie națională.

Tineri de slabă speranță... Avem obiceiul, dar' mai ales il au pe acesta tineri însăși, a se numi „tineri de bună speranță“. Si se simte ori-cine fericit când poate să-și întituleze astfel pe tinerii neamului seu. Dar' mai putem oare să numim așa pe acei tineri români, cari, elevi ai unui institut pedagogic românesc, deci chemați măne-poimane a fi și ei „lumină“ poporului în mijlocul căruia vor fi trimisi ca învățători, — aleargă pe furiș pe la „măjaliș“-uri ungurești și se rup scuturându-se ca cuprinși de altă boală, în „csardás“ cu unguroaice!

Să se gândească mult și bine asupra acestei întrebări aici tineri de slabă speranță, dela pedagogia din Arad, despre cari Trib. Pop. spune că săptămâna trecută au făcut prostia de a se strecura într'un „măjaliș“ unguresc unde se rupeau sucind la cele Unguroaice nu prea de înaltă societate, — și apoi să-și dea însăși răspunsul.

Procesul „Tribunei Poporului“ să va percura în 8 Iunie n. Promite a fi interesant.

Alarm! în Blaj. O întîmplare de tot hazul a avut loc în sara de 3/15 Maiu la Blaj. O companie din milizia trimisă acolo, era așezată în satul Veza, care e foarte aproape de Blaj. Ce-i-a trăsnit prin creeri, ce nu, unui trimițător de al pompierilor, destul că s'a pus sara, când totul era în liniste, să facă deprinderi de suflat în trimită... Intre altele s'a pus și-a suflat și alarmul militar! Dar' pe asta să vede că mai cu inimă ca alte deprinderi și întors cu gura trimită cam spre Veza... căci l'au auzit cei din Veza! Si peste căteva minute unde nu mi-să trezesc dragă cei din Blaj cu compania de soldați din în Veza fugă nebună întrând în oraș cu căpitänul în frunte! In piață au aflat că n'a fost signal militar. S'au întors napoi înjurând năcăjiți rău, că era o ploaie și-o tină, de numai ca eal.

Vorboste pe bani! In Baia-de-Criș, precum să scrie, solgăbirale și notarii au dus în calea lui Herczeg și laia sa, și pe niște primari și jurati adunăți de prin satele vecine românești. Intre căpății lui Herczeg era și un anumit Hărăguș, maghiarul Haragos, născut din terani din Rîșca, și care s'a dat satanei ca să poată căpăta un os de ros. Azi terani români ce-l cunosc, scuipă după el, ca după Iuda. Vorbise și el la „Banchet“-ul unguresc. La tâmbălău duseseră fibraiele și pe niște primari români, ca să arate, vezi Doamne, că Români sunt cu ei!. Odată Vasi vorbea: Maghiarii au cuprins cu arma această țară, ei sunt stăpâni, și totuși vreau să se înfrângă cu România!.. Un primar auzind aceste obraznici și insulte, isbușnește strigând: „U-bată-l D-zeu că și astă vorbește pe bani ca Hărăguș!..“ Amenințat să tacă, căci îl tipă solgăbirul din slujbă, Românul cărănit să sculă dela loc, și răspunzând: „mai dă-l și dracului!..“ săduse dela domnescul ospăt, plin de scărăb în suflet.

Așa-i. Cine-i Român și la mese cu amigilor domni de Unguri vrea să ospăteze, să știe dinainte că cu astfel de beutură are să fie omenit, incă de-o fi numai o schintă de suflet românesc în el, va trebui să fugă de acolo!

Denumire. Di Iuliu Muntean, subjude la judecătoria cercuală din Orăștie, a fost zilele acesta denumit de viceprocuror regesc pe lângă tribunalul din Sibiu.

Maialul elevilor dela școală gr.-or. din Zlatna, publicat în numărul nostru trecut, și opri de poliție, — să se țină în 17/29 Maiu a. c. Același program.

Producțione musicală-teatrală în Blaj, arangiză elevile internatului de fetițe în 21 Maiu, cu cântări, declamări și o piesă teatrală; la urmă un tablou viu. (Pe învățări n'ar fi rău să se însemneze că e vorbă de inter-

natul de fetițe din Blaj. Din învățăriile ce s'au făcut astă nu reiese, deducem numai, văzând că-s tipărite în Blaj).

Moarte. Ana Munteanu născ. Albini, casnicie, Alexandru, Helena, Ana, Polixena și Liviu Munteanu, ca fi și fiice, Iuliu și Aurel Munteanu, ca frați, și alți numeroși consanguini cu inima frântă de durere anunță încreștarea din viață a iubitului și mult regretul său, frate și consanguinean Augustin de Munteanu, avocat, cavaler al ordinului Francisc Iosefin, membru fondator al Asociației Transilvane și președinte despreștețimentului Dej, membru în congregația comitatensă, membru în congregația administrativă, suprem fisc orășenesc, etc. etc. înțemplată după un morb scurt în 2/14 Maiu a. c. în al 57-lea an al vietii sale. Înmormântarea să a înțemplat în 4/16 Maiu în Dej.

Concert în Hunedoara. „Corul vocal al bisericii gr.-or. române din Hunedoara“ sub conducerea dlui înv. Ilie Mihai arangiază Sâmbătă la 16/28 Maiu a. c., sara, un Concert împreunat cu dans în pavilionul hotelului Strauss. Începutul la 7½ ore. Venitul curat și destinat în favorul bisericii gr.-or. din Hunedoara.

Programa concertului e următoarea: 1. Uite mamă de G. Dima. 2. Moțul la drum de I. Vidu. 3. Noaptea (melodie franțoasă) toate cântate de corul bărbătesc. 4. Neguțătorul și nărodnic, dialog predat de 2 coriști. 5. Cântec vînătoresc, cor bărb. de Tudor de Flondor. 6. Doina Oltului, solo, cântată de învățătorul-diriginte Ilie Mihai. 7. Hai leliță sus la viile, cor bărbătesc de D. Cupșa.

Dorim succes strălucit!

Logodnă. Di Ioan Cotruș, cleric abs. înv. în Dencul-mare, precum nișă scrie și-a fidanțat de viitoare soție pe d-șoara Valeria Teacoi tot din Dencul-mare. Dorim fericire!

Banii cei noi. Dela 1 Ianuarie 1899 în colo valută coroanelor va deveni obligațoare, și toate societățile de stat, municipale etc. să pot purta numai în valută de coroane!

Bihoreana, institutul român de credit dela Oradea-mare, s'a constituit definitiv, alegeră și direcționă și comitetul de supraveghiere. Iși începe activitatea. Dumnezeu să-i ajute.

Concert de sodali, în Sibiu. Reuniunea sodalilor români din Sibiu invită la Concertul împreunat cu taetru și joc, ce se va aranja în 21 Maiu n. 1898 în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus

e publicată o corespondență a unui domn, tot din „tufă”, cu numele „Egy jelen volt” (asadar „unul ce a fost de față”) care scrie despre decursul nefericitei adunări „economice” din Romos.

Eu am scris articolul cu pricina, pe tema raportului folii numite, zbiciuind purtarea neromânească a fraților nostri din Romos cu acel prilegiu și voind ca aceasta să fie de învățătură fraților nostri de prin alte comune, ca să nu mai dăm prilegiuri foilor streine a să lăuda cu fapte umilitoare și batjocoroitoare pentru simțul nostru românesc! De că-am făcut „nedreptate”, d-le notar, apoi asta e numai întrucât te-am numit numai pe d-ta „tălmaciu”, căci eram în dubietate cu stirea, că și un învățător ca dl Fleșer să se fi dimis la așa ceva! După cum m'am informat ulterior dela persoane fruntaș din Romos, e totuși adesea că prima-dată însuși d-ta te-ai încercat să tălmăcești prelegera dar, văzând, că zău a tălmăci o astfel de prelegere nu e așa de ușor, a fost rugat pe dl Fleșer, care posede, ce e drept, limba maghiară precum și cunoștințe economice mai multe ca d-ta, să tălmăcească dară densus. Ai început dară, și dacă n'ai dus-o până în capet, e numai că nu te-au slugărit puterile și știința!

Baterea dobei singur o mărturisești. Dacă apoi celelalte ar fi „sgornituri” pofteste a le desmîni în foia care au apărut prima-dată. Aceasta sunt însă sigur, că nu o vei putea face, deoarece, repetez, informațiile câștigate pe cale privată toate constată adesea celor scrise de mine.

In sfîrșit, las-o 'n foc, dle notar, nu mai declară și d-ta pe alții în față »publicului cetitor« de »intrigant« și »malitios«, până ce însuși te săi cu musca pe... nu! D-ta nu vei putea arăta nici o intrigă săvîrșită de mine, dar eu, de măs pune, pare-mi-se că puța arăta cel puțin pe jumătate atâtă, căte ouă s'au colectat la îndemnul d-tale înaintea Paștilor catolice, în comuna Romos, pentru „paternul” d-tale F. Gy. dela Orăștie!..

Pofteste a declara și stirea aceasta rusinoasă de — »sgornitura«!

Atât deocamdată!

Spiridon.

AMICITIE — DISTRACTIE

Lui „C. II“. Ostenit în goana după dragoste, de dureri oropisă mea înimă sămăt lipsă de mângâiere. Nu săi vre-un „ouaz“ răcoritor? „V. II“.

Lui Dorin. Nu ai cui să-ți spune vrerile și durele în lume, căci toate și tot cîntă! falset!

Sydaschoff II.

FEL DE FEL

Cum poți trăi pe nimică? Între statele americane Taras și Mexico, granița o formează rîul Rio-Gande. Pe teritoriul său sunt două orașe: El-Paso, oraș în statul Taras, american, și în fața lui Juarez, oraș mexican. Orașele sunt împreunate cu un pod, așa că pot merge liber dintr-unul într-altul. Fiecare din cele două state însă, și prin urmare și orașele lor, își prețuiesc unul altuia banii foarte slab. În Taras nu să dă pe un dolar mexican decât 85 centimi (cum ar da pe un floren de-al nostru 85 cruceri), iar din Mexico dau pe dolarul din Taras tot așa de puțin. Afară de aceea, în amândouă orașele, banii mărunți sunt foarte rare. Acum eată cum poți trăi pe nimic?

Mergi dimineață și dejunezi de 15 centimi în orașul El-Paso și plătești cu dolar american. În lipsa de bani mărunți, birtașul își dă un dolar mexican, care are preț de 85 centimi. În apoi în orașul mexican Juarez și eară încă de 15 centimi, bună-oară la amiaz, plătești cu dolarul mexican ce l'ai primit la dejun. Aici dolarul mexican are preț și birtașul trăgându-și cele 15 centimi își dă napoi un dolar american, care are aci preț numai de 85 centimi. Te întorci cu dolarul în El-Paso, eară mănci și capeți unul mexican, eară te duci la Mexico și mănci și capeți unul american și tot așa! Trăești pe nimic, mai ales de te-or ținea picioarele să te primblă atâtă, de nu să fi plătit la pod nici o vamă și dacă tu nu-i măncă nici odată mai scump de 15 centimi...

*

Intre doi scriitori. Unul din cancelaria unui solgăbiru burătăios, altul dela varmeghie. — E bine de voi; dar la noi nu putem dormi de domnul fisolgăbiru. — E aspru de tot? — Asă... da sfiorie al dracului...

POSTA REDACTIEI.

„Amicescu“. Mulțumim. E drăgălașă. Din îmbulză a rămas, culeasă gata, afară. În cel viitor însă, speră să se o vezi.

D-lui „Crisanul“. Mulțumim că ai binevoită a ne trimite și D-Ta, dar avem deja pe cel-ce apare în numărul de față. Credem că e spus, în esență și ceea ce cuprinde a d-vostre.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

Casă de vînzare.

Casa din Strada Bieriului Nr. 18 este de vînzare!

Informații la proprietara (341) 1-2 d-na Kádos János.

Un învățăcel

de prăvălie!

În prăvălia de manufactură a subscrисului să primește numai decât un învățăcel, care să cunoască limbile streine. Vor fi preferiți cei ce vor avea cel puțin două clase gimnasiale.

Ten Lazarie
comerçant în Orăștie.

Szám 674—1898 (338) 1—1
vh.

Averesi hirdetmény.

Alulirt birósagi végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hirré teszi, hogy a dévai kir. tszék 1898. évi 2148. számu végzése következtében Pap Tivadar kbányai ügyvéd által képviselt »Crișana« takarékpénztár javára idősb Pankl József és társai ellen 236 frt s jár. erejéig 1898. évi április hó 19-én foganatosított kielégítési végrehajtás után le és felül foglalt és 715 frtral becsült szobabutorok és bivalokból álló ingóságok nyilvános áveresén eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. járásbiróság 4304. 1898. számu végzése folytán 236 frt tókekövetelés, ennek 1897. évi iunius hó 4. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 38 frt 35 krban birólag már megállapított költségek erejéig Brádon az adósok lakásán leendő eszközösére 1898. évi május hó 21. napjának délutáni 3 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Körösbányán, 1898. évi május 10-én.

Szöllösy János,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 672—1898 (339) 1—1
vh.

Arveresi hirdetmény.

Alulirt birósagi végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hirré teszi, hogy a körösbányai kir. járásbiróság 1898. évi 1976. polg. számu végzése következtében Pap Tivadar kbányai ügyvéd által képviselt Pataky János brádi lakos javára Dr. Körmenty Gyula brádi lakos ellen 331 frt 49 kr. s jár. erejéig 1898. évi április hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás után felülfoglalt és 400 frtral becsült két ló és egy hintóból álló ingóságok nyilvános áveresén eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. járásbiróság 4277. 1898. számu végzése folytán

331 frt 49 kr. tókekövetelés, ennek 1894. évi április hó 27. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 64 frt 95 krban birólag már megállapított költségek erejéig Brádon végrehajtást szenevett lakásán leendő eszközösére 1898. évi május hó 21. napjának délutáni 2 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1898. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Körösbányán 1898. évi május 10-én.

Szöllösy János,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 293—1898 (340) 1—1
vhgtó.

Arveresi hirdetmény.

Alulirt birósagi végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hirré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1898. évi 1941. számu végzése következtében Dr. Suciu Gábor ügyvéd által képviselt Nándra Gyula javára Gerzon Hermann és neje ellen 1500 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás után lesfoglalt és 1912 frt 20 krra becsült marhák, takarmány, tuzita, hordok, szobabeli butorok, bolti árucízek és egyéb tárgyakból álló ingóságok nyilvános áveresén eladatnak.

Mely árverésnek a hâtszegi kir. jbiróság-nak 2653.—1898. számu végzése folytán 1500 frt tókekövetelés, ennek 1898. évi ianuár hó 15. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 68 frt 77 krban birólag már megállapított költségek erejéig Klopotiván az adosok hâzánál leendő eszközösére 1898. évi május hó 31. napjának délelőtti 9 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Hâtszegen, 1898. évi május 10-én.

Csues Gyula,
kir. bir. vgrhajtó.

Szám 674—1898 (338) 1—1
vh.

Moartea cloțanilor

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloțani și soareci.

Nu e vătemător oamenilor și animalelor de casă. Se capătă în pachete cu câte 30 cr. la farmacia: N. Vlad din Orăștie.

(331) 3—5

Szám 672—1898 (339) 1—1
vh.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT SI ECONOMÍ, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depunerile: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000.

(293) 10—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depunerile, dela particulari cu 5 și cu 5½, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realizăti;
- 4) cumpără și vinde marfuri și produse;
- 5) arendeaza și exarendeaza realizăti;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijloacele operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în bioul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1898.

Direcționea.

Alulirt birósagi végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hirré teszi, hogy az algogyogi kir. járásbiróság 1898. évi 1792—1734 számu végzese következtében Dr. Moldován Silvius ügyvéd által képviselt Kovács Lajos és Svoboda Antal javára Bre-gyán Velicska Viktor bábolnai lakos ellen 2174 frt 30 kr. s jár. erejéig 1898. évi március hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás után Porkura községen lefoglalt és 1200 frtral becsült és igénykeresettel meg nem támadott 1 drb. 8 ló erejű mozgony nyilvános áveresén eladatnak.

Mely árverésnek az algogyogi kir. jbiróság 1910. 1898. számu végzése folytán 2174 frt 30 kr. tókekövetelés, ennek kamatai és a birólag már megállapított költségek erejéig Porkura községen az aranybánya telepen leendő eszközösére 1898. évi május hó 31. napjának délelőtti 10 órája határidől kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Algyogyon, 1898. évi május hó 14-én.

Schuster Vilmos,
kir. birósagi végrehajtó

Bad Eröffnung.

Unterfertigter bringt hiemit zur Kenntnis, dass die Eiserne-Brücke über den Maros als auch über den Wildbach fertig sind, und daher am 15. Mai 1. J. das Bad Fürdö-Gyogy eröffne.

Um zahreicher Besuch bittet

Hochachtungsvoll

Albert Brotschi,
Badepächter.

Deschidere de băi.

Subscrissul prin aceasta aduc la cunoștința on. public, că sfîrșindu-se clădirea podului de fer peste Murăș și Valea-Geoagiu, băile dela Geoagiu se vor deschide cu începere din 15 Maiu st. n. a. c.

Rugându-mă pentru numeroasă cerere, semnez

Cu toată stima